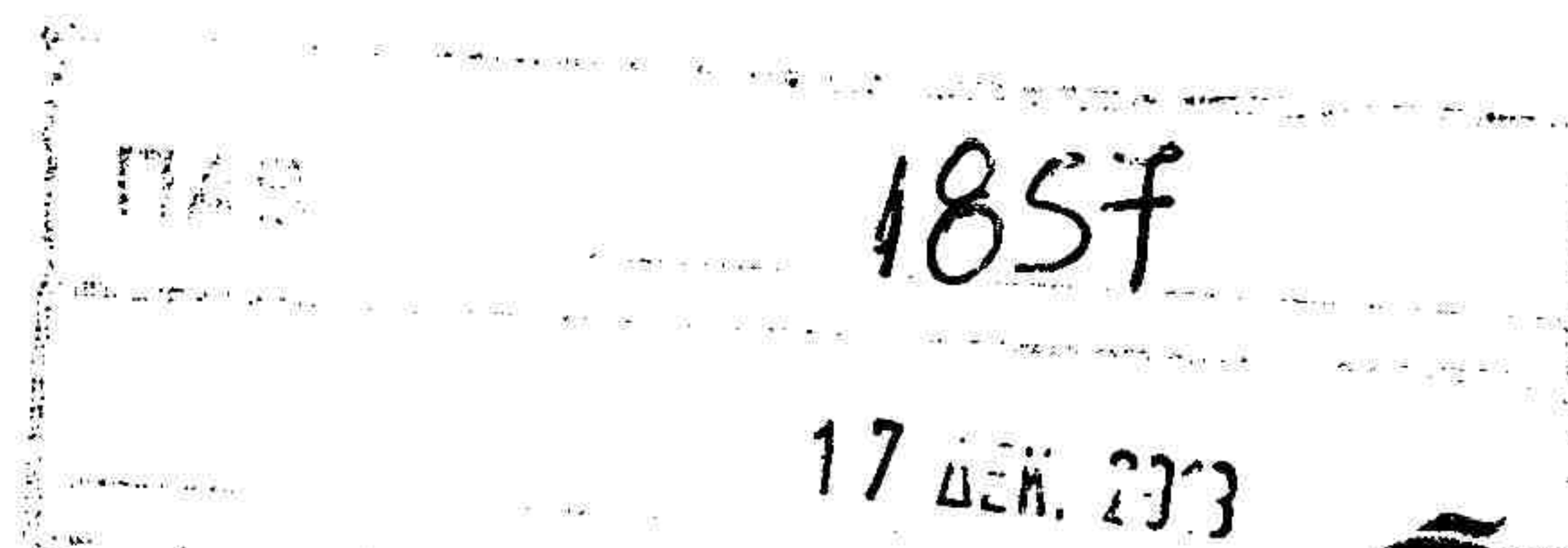
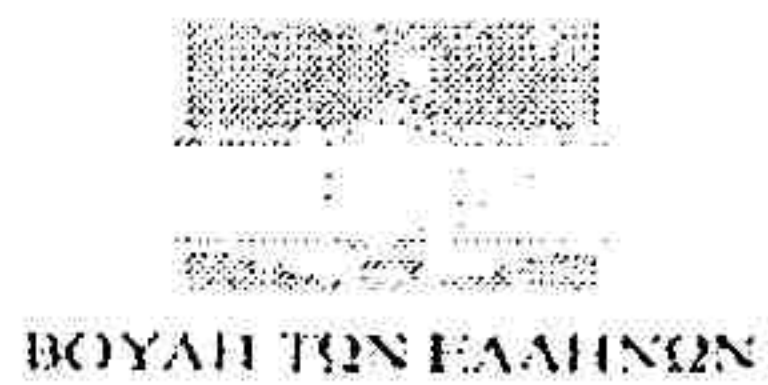

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Σχετικά με ανοιχτή επιστολή που έλαβα από την Ευγενία Κουτσουλιέρη με θέμα τον κλονισμό της εμπιστοσύνης των Πολιτών στη Δικαιοσύνη, ως συνέπεια της ατιμωρησίας επίορκων λειτουργών της.

Ο Αναφέρων Βουλευτής,
Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ευγενίας Γ. Κουτσουλιέρη

Συγγραφέως-Αρθρογράφου

Τηλ. 6945307515, 2107711595

ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ στους:

- κ. Πρόεδρο του Ελληνικού Κοινοβουλίου
- κ. Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
(ως ανωτάτης Αρχής, υπεράσπισης του θεσμού της Δικαιοσύνης)

Α' ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ (για γνώση και τυχόν ενέργειες) στους:

- κ. Πρόεδρο της Κυβερνήσεως
- κ. Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης
- κ.κ. Αρχηγούς Κομμάτων Αντιπολίτευσης
- κ.κ. Βουλευτές

Β' ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

- Ηλεκτρονικό-διαδικτυακό τύπο
- Φορείς κοινωνικής προστασίας

ΘΕΜΑ: Ο κλονισμός της εμπιστοσύνης των Πολιτών στην Δικαιοσύνη, ως συνέπεια της ατιμωρησίας επίορκων λειτουργών της.

Κύριε Υπουργέ,

Η Δικαιοσύνη οφείλει να παρέχει στους Πολίτες, μέσω των λειτουργών της, εχέγγυα τήρησης του Συντάγματος, των νόμων και των Συμβάσεων ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, οφείλει να τους εξασφαλίζει δίκαιη δίκη, ανεξάρτητα από την ιδιότητα ή την οικονομική επιφάνεια των διαδίκων.

Οι μη τηρούντες λειτουργοί της Δικαιοσύνης, αυτή τους την υποχρέωση, για την οποία αμείβονται από τον Ελληνικό λαό, και η οποία αποτελεί την μόνη πιστοποίηση του Ανεξάρτητου χαρακτήρα της Δικαιοσύνης, πρέπει να αποβάλλονται από το Δικαστικό Σώμα (πολλώ μάλλον σήμερα που πληθώρα Πολιτών έχουν στερηθεί την εργασία τους)

Αντ' αυτού, οι επίορκοι «λειτουργοί της Δικαιοσύνης», έχοντας το πλεονέκτημα του χώρου, στον οποίο εφαρμόζεται «αυτοκάθαρση», κατ' εξαίρεση από όλες τις άλλες εργασιακές ομάδες, γνωρίζουν (και αυτό βεβαίως αποδεικνύεται και από την στάση τους) ότι ουδέποτε θα τιμωρηθούν, πλεονέκτημα που τους δίνει τη δυνατότητα να προκαλούν με τις ενέργειές τους,

να διαπλέκονται ανενόχλητοι, να επιδεικνύουν την εξουσία τους και την δύναμή τους, να περιφρονούν τα αποδεικτικά στοιχεία, να δικάζουν εκτός Συντάγματος και νόμων, αλλά να εκδίδουν τις αποφάσεις τους.... «στο όνομα του Ελληνικού Λαού»!

Οι καταγγελίες Πολιτών κατά λειτουργών της Δικαιοσύνης, αν δεν καταλήξουν άμεσα στον κάλαθο των αχρήστων, ακολουθούν μία υποκριτική διαδικασία, δήθεν ελέγχου, ο οποίος καταλήγει σε απαλλακτικές διατάξεις, χωρίς ποτέ για τις πράξεις αυτές να επιληφθεί μικτό-ορκωτό δικαστήριο (ο μικτός χαρακτήρας του δικαστηρίου, δεν επιβάλλεται μόνο από το αδίκημα, αλλά και για λόγους τήρησης της διαφάνειας, εφ' όσον οι ελεγχόμενοι ανήκουν στον αυτό εργασιακό χώρο των κριτών τους).

Στο ενδιάμεσο διάστημα, μεταξύ της δήθεν κρίσεως επί της καταγγελίας και της απαλλαγής του καταγγελλόμενου με διάταξη, ο καταγγέλλων «μαζεύει» καταδίκες από συναδέλφους των καταγγελλέντων, που επιλαμβάνονται επί των υποθέσεών του, οι οποίοι με τον τρόπο αυτό, κατοχυρώνουν την ατιμωρησία του συναδέλφου τους και πάει λέγοντας (η εφαρμοζόμενη τακτική είναι, ο αρχικά διαπλεκόμενος λειτουργός της Δικαιοσύνης, υπέρ διαδίκου, προκειμένου να καλύψει την διαπλοκή του, διαπλέκει συναδέλφους του, που «δικαιώνουν» την απόφασή του, ενεργώντας, υπέρ του αυτού διαδίκου και σε βάρος των αντιδίκων του, καλυπτόμενοι και αυτοί περαιτέρω από άλλους συναδέλφους τους)

Κάποτε η υπόθεση «Ντρέϊφους» συντάραξε την παγκόσμια κοινότητα. Σήμερα τα δικαστήρια στα οποία προΐστασθε, αναπαράγουν το φαινόμενο ως τακτική.

Κύριε Υπουργέ,

Στις 20.11.2013 εκδικάστηκε ενώπιον του Δ' τριμμ. Πλημμ. Αθηνών, έγκληση δικηγόρου κατά 5 πρώην πελατών του (ο δικηγόρος αυτός -που θεωρώ ότι ουδεμία σχέση έχει με τους δικηγόρους που βρίσκονται στο χώρο του κοινοβουλίου, αλλά αντιθέτως προσβάλλει την επαγγελματική τους ιδιότητα- επέτυχε την απαλλαγή του με διατάξεις σε 25 μηνύσεις, ενώ εδώ και 1 ½ χρόνο εμφανίστηκαν νέα καταλυτικά στοιχεία που πιστοποιούν την απιστία με την οποία ενήργησε στις υποθέσεις των πελατών του, και παρά ταύτα καίτοι υποτίθεται ότι εκκρεμεί η επαναδιερεύνηση των υποθέσεων, δικάζονται οι πελάτες του προκειμένου να διευκολυνθεί για μία εισέτι φορά, να ανατρέψει δια της συγχύσεως τα πάντα και να καρπωθεί προϊόν απόφασης, μέσω του οποίου εκπλειστηριάζει την α' κατοικία πελάτη του!!!)

Στο χώρο του Κοινοβουλίου, εκτός από εσάς που είσθε δικαστής, υπάρχουν έγκριτοι νομικοί και έγκριτοι δικηγόροι, για να κρίνουν την διαδικασία εκδίκασης, που εν συντομία έχει ως εξής:

- Οι κατηγορούμενοι ζήτησαν αναβολή προκειμένου να προσέλθουν οι μάρτυρες του κατηγορητηρίου, που απουσίαζαν (οι συγκεκριμένοι μάρτυρες είχαν ήδη ομολογήσει ενώπιον μαρτύρων ότι ήσαν «κατασκευασμένοι» από τον εγκαλούντα). Παρά το γεγονός ότι κατά νόμο αποτελεί δικαίωμα των κατηγορουμένων να παρίστανται οι μάρτυρες κατηγορίας, παρά το γεγονός ότι το δικαίωμα αυτό έχει επικυρωθεί και με απόφαση του Αρείου Πάγου, ο εισαγγελέας της Έδρας, απέρριψε το αίτημα
- Οι κατηγορούμενοι υπέβαλαν ένσταση ακυρότητας του κατηγορητηρίου, η οποία απερρίφθη χωρίς να αναγνωστεί από την Έδρα

- Το κατηγορητήριο είχε συνταχθεί από Εισαγγελέα που είχε καταγγελλεί και μηνυθεί από τους κατηγορουμένους, που συνιστούσε και λόγο ακυρότητας, αλλά η Έδρα αδιαφόρησε.
- Οι κατηγορούμενοι ζήτησαν εγγράφως, να κληθούν μάρτυρες υπεράσπισης, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος του ΔΣΑ. Ο εισαγγελέας απέρριψε το αίτημα, με το σκεπτικό ότι δεν τους είχαν φέρει μαζί τους (σημειωτέον ότι μεταξύ των μαρτύρων είχαν προταθεί και μάρτυρες του αντιδίκου, οι οποίοι και είχαν ομολογήσει ότι όσα ενόρκως κατέθεσαν τους τα μετέφερε ο ίδιος)
- Οι κατηγορούμενοι επιχείρησαν ανεπιτυχώς να υποβάλλουν στην Έδρα τη Σύμβαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την απόφαση του Α.Π. σχετικά με την υποχρέωση του Δικαστηρίου να καλέσει τους μάρτυρες. Η Πρόεδρος είπε ότι οι δικαστές γνωρίζουν τους νόμους και δεν παρέλαβε τα έγγραφα
- Οι κατηγορούμενοι δεν κατάφεραν να κάνουν τις ερωτήσεις που ήθελαν στον εγκαλούντα, διακοπέντες από την Πρόεδρο
- Οι κατηγορούμενοι δεν απολογήθηκαν, αλλά υποχρεώθηκαν να απαντούν σε συγκεκριμένες ερωτήσεις του Προεδρείου, που γινόντουσαν με πίεση προς δημιουργία άγχους.
- Ο εγκαλών και η μάρτυράς του (σύζυγός του) αφέθηκαν να λένε ό,τι θέλουν και δεν δόθηκε στους κατηγορουμένους δικαίωμα αντίκρουσης, με το αιτιολογικό ότι δεν αφορούσε το θέμα (για τους μεν αφορούσε για τους δε όχι!!!)
- Ένας εκ των κατηγορουμένων, ζήτησε να διακοπεί η εκδίκαση, προκειμένου να απευθυνθεί στον Προϊστάμενο του Πρωτοδικείου, γι' αυτή την πρωτοφανή αντιμετώπιση, προκειμένου να υποβάλει μομφή κατά της Έδρας. Την σε βάρος του μομφή, χειρίστηκε ο Εισαγγελέας καιαπέρριψε το αίτημα!!!

Η απόφαση βεβαίως ήταν καταδικαστική (εξελήφθη καταγγελία συλλογικού οργάνου προς τον ΔΣΑ ως αναφορά σε δημόσια αρχή, και καταδικάστηκε ο Πρόεδρος για ψευδή καταμήνυση και τα λοιπά μέλη ως ηθικοί αυτουργοί σε ψευδή καταμήνυση. Κατά τα άλλα, η καταγγελία ουδέποτε είχε εξετασθεί ως μήνυση, με τις προϋποθέσεις που ακολουθούνται στην εξέταση μηνύσεων).

Αποκορύφωμα αυτής της κατάστασης, ήταν η διαπίστωση των κατηγορουμένων την επομένη της εκδίκασης, ότι **η Πρόεδρος που παρέστη στην διαδικασία εκδίκασης, είχε λόγους εξαιρέσης, τους οποίους ΔΟΛΙΩΣ αποσιώπησε, διότι είχε μηνυθεί από 2 εκ των κατηγορουμένων, για τον λόγο ότι είχε παραχωρήσει στον εγκαλούντα απόφαση, με επίκληση ψευδών στοιχείων, που η ίδια κατασκεύασε προκειμένου να διευκολυνθεί να εκπλειστηριάσει την α' κατοικία των συγκεκριμένων κατηγορουμένων!!!**

Μάλιστα, την συγκεκριμένη ημερομηνία (20.11.2013), με «επιμέλεια» του εγκαλούντος, είχαν προγραμματιστεί να εκδικαστούν ενώπιον του αυτού δικαστηρίου, 3 εγκλήσεις του εγκαλούντος κατά των αυτών κατηγορουμένων (βρήκαμε παπά, να θάψουμε μερικούς).

Κύριε Υπουργέ,

Σας ερωτώ, αλλά και τους λοιπούς παραλήπτες της επιστολής. **Ισχύει αυτή η απόφαση; Μπορεί να ισχύει αυτή η απόφαση;** Διότι μία απόφαση στην οποία δεν τηρήθηκε ούτε το πνεύμα ούτε το γράμμα του νόμου, που εκδόθηκε ως πράξη εκδίκησης από αντίδικο-δικαστή, μπορεί να δημιουργεί ΔΙΚΑΙΟ;

Με δεδομένο ότι το επίορκο δεν εκφράζει την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης την οποία προασπίζεσθε, αλλά αντιθέτως προκαλεί ιδιαίτερο κλονισμό στην εμπιστοσύνη των Πολιτών στον κορυφαίο θεσμό του Πολιτεύματος, πολλω μάλλον όταν συνοδεύεται από ατιμωρησία (η συγκεκριμένη Πρόεδρος παρ' ότι υποτίθεται ότι ήταν ελεγχόμενη βάσει μηνυτήριας αναφοράς, εν τούτοις απροκάλυπτα βρέθηκε να δικάζει και να καταδικάζει τους αντιδίκους της, το οποίο ως ενέργεια δηλώνει κάτι) και επειδή οι διαδικασίες ελέγχου των λειτουργών της Δικαιοσύνης βάσει καταγγελιών και μηνυτήριων αναφορών, πριν καταλήξουν στον κάλαθο των αχρήστων, χρονοτριβούν με αποτέλεσμα ο ευνοηθείς διάδικος να τακτοποιήσει υπέρ του τις «εκκρεμότητές» του, και αντί να λογοδοτήσει ο ίδιος, να λογοδοτούν εξ αιτίας των ευνοϊκών συνθηκών που εξασφάλισε, μονίμως οι αντίδικοί του, και επειδή μία τέτοια συμπεριφορά, ουσία καταργεί και την δική σας αρμοδιότητα και θέση, θεωρώ ως Πολίτης που προσβλέπει στην ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης, ότι πρέπει να ασκήσετε κατ' άρθρο 91 παρ.3 πειθαρχική εξουσία κατά της συγκεκριμένης σύνθεσης και ιδιαιτέρως κατά της Προέδρου, εγείροντας αγωγή σε βάρος τους, με το ερώτημα της απόλυσης.

Θεωρώ επίσης, ότι μία τυχόν απάντηση εκ μέρους Σας, ότι δεν παρεμβαίνετε στο έργο της Δικαιοσύνης, στην περίπτωση αυτή δεν ευσταθεί, εξ ου και το Σύνταγμα Σας δίνει δικαιοδοσία επέμβασης, διότι το ζητούμενο είναι η προάσπιση της Δικαιοσύνης ως θεσμού, στον οποίο προσβλέπουν οι Πολίτες.

Χρέος προάσπισης της Δικαιοσύνης, σε μια ευνομούμενη Πολιτεία, και δικαίωμα παρέμβασης σύμφωνα με όσα ορίζει το Σύνταγμα και οι νόμοι αλλά και ελέγχου των στοιχείων που αναδεικνύουν επίορκες και διαπλεκόμενες συμπεριφορές, έχουν και οι λοιποί παραλήπτες της επιστολής, οι οποίοι ομοίως θίγονται και ως άτομα και πολλοί εξ αυτών και ως επαγγελματίες.

Σε πρόσφατη δημοσκόπηση, η Δικαιοσύνη βρέθηκε να συγκεντρώνει το υψηλό ποσοστό του 66% σε διαφθορά.

Κάτι πρέπει επί τέλους να γίνει για να προστατευθούν και οι έντιμοι λειτουργοί της. Από κάπου πρέπει να γίνει η αρχή της αποθάρρυνσης των επίορκων, που επικαλούμενοι την ανεξαρτησία της κρίσης τους, ροκανίζουν τα θεμέλια του θεσμού και μάλιστα αμείβονται από τον Ελληνικό λαό γι' αυτό.

Το δίκαιο αποδίδεται σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, και κατά πως ορίζει το Σύνταγμα και οι νόμοι και όχι με διαφορετική προσέγγιση, η οποία και συνιστά το δόλο, ο οποίος δεν μπορεί να εμφιλοχωρεί στους χώρους της Δικαιοσύνης.

Δεν μπορούμε να μνημονεύουμε μονίμως τον Πολυζωΐδη και τον Τερτσέτη και πίσω απ' αυτούς να καλύπτονται τα ακάλυπτα.

Αθήνα 25.11.2013

Με τιμή

Ευγενία Γ. Κουτσουλιέρη